

Den skällande *fågelhunden*

SPECIALKLUBBEN FÖR
SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR.
ASS. SKK

D E N S K Ä L L A N D E F Å G E L H U N D E N .

Klubbskrift för Specialklubben för skällande fågelhundar.

Ansvarig utgivare: Rune Samuelsson, Kvarngatan 14, 972 00 Gällivare.

Redaktör: Staffan Forsslund, Kvarnvägen 4 C, 812 00 Storvik.

Klubbens adress: Specialklubben för skällande fågelhundar
Smedjegatan 32, 951 00 Luleå. Postgiro: 48 84 75.

Årgång 1.

Nr 3. 1968.

Mål och medel - resume och framtidsvyer.

Nu är året 1968 slut. Utställningssäsongen slutade med internationella utställningen i Stockholm. Stor anslutning, mycket folk, TV, pomp och ståt. Utställaren kan slå sig till ro - räkna röda och blågula band.....

Jaktsäsongen är också slut. Sista fågekjakten gick om intet för många på grund av hundförbud, men sådant är nu livet. Jägaren har smort in sin bössa, hängt upp den på sin plats.....

Båda dessa summerar året som gått. Riksutställning, bruksprov, "snälla" och "elaka" domare och allt annat passerar, som i en revy för många spetsägare.

Men det har hänt något speciellt detta år. Den första januari blev Specialklubben för skällande fågelhundar en officiellt erkänd specialklubb sorterande under SKK.

Detta var ett oerhört viktigt steg. Tidigare hade våra raser drivit omkring i "kennelsverige" utan riktning och mål. De fick tillfälligt ett hem, hos en styvfader: SÄK, som gjorde, efter det utrymme som fanns, en del bra saker för fågelhundarna.

Nu har de kommit dit de hör hemma. Detta hem ställer krav - hårda krav. Men fordringar måste vara hårda, de måste kännas för att en önskad utveckling skall komma till stånd.

Målet skall, enligt min mening, vara: Att dessa av hävd frihetsälskande raser, lätt låter sig anpassas till tätorternas höghussamhälle, och att de med minimal dressyr och jaktträning blir goda fågelhundar.

Ett led i denna utveckling är de nya provreglerna. Dessa innebär en klar skärpning av fordringarna jämfört med de gamla (finska). En hund, som är så skicklig, att den erövrar ett brukschampionat, har sådana jaktanlag att dess användning i aveln inte kan diskuteras, under förutsättning att dess exteriör och mentalitet inte lägger hinder i vägen.

En sådan skärpning är nödvändig även på utställningssidan. Det är beklämmande att se hur väldigt svårt en del domare har att hålla en klar linje i sin bedömning. Hundar av helt olika typer och med helt olika förtjänster kan ofta vinna för samma domare vid olika tillfällen.

En domare skall ha gjort ingående studier av en ras' historia, både innan den blev ras i modern mening och om dess utvecklingshistoria därefter, samt om dess nuvarande användning. Utställaren: "Den är mager och utan päls, jag har jagat hårt i höst". Domaren: "Jagar man med dessa???".
Ovan replikskifte från finska spetsbedömningen vid Sveriges största utställning.'

Här skulle domarkonferenser vara på sin plats. Lämpligen med en erkänt mycket kunnig finsk domare som sakkunnig på finsk spets och exv Onnerfelt på norrbottenspets. Helst skall en sådan konferens komma igen varje år och SKK utfärdar den bestämmelsen att en domare måste deltaga på dessa minst vartannat år, för att få behålla sin auktorisation för raserna i fråga.

Intrycket av att utställningssporten är ett enda löjligt och chansartat jippo måste arbetas bort. Med de mycket höga anmälningssavgifterna borde detta vara en självklar fordran från varje hundägare.

Bruksprovsverksamheten kommer att utökas väsentligt till nästa år. Detta medför att ingen i landet kommer att ha alltför långt till närmaste prov. I och med detta faktum borde vägen ligga öppen att införa bruksprovsmeriter som grundfordran för utställningscertifikatet. För de skällande fågelhundarna finns det endast en godtagbar mentalitets- och jaktanlagstest och denna skall ske i skogen. Detta är en självklar sak hos andra bruksraser och skall naturligtvis vara så även här. Innan en hund får tilldelas certifikat på utställning, skall den ha dokumenterat att den har ett för sin ras typiskt jaktbeteende och så bra anlag att den kan betecknas som en god jakthund. Dessa raser har överlevt i generationer enbart tack vare sin förmåga i tjäderskogen. Att på rätt sätt förvalta detta arv från våra förfäder, bör vara varje intresserad småspetsägares skyldighet. Det skall alltså vara en klar målsättning bakom varje parning - en målsättning som är avsedd att leda till en förbättring av rasens jaktliga och exteriöra standard.

Staffan Forsslund.

K O M I H Å G

R I K S U T S T Ä L L N I N G E N

i

Sundsvall den 13 april.

Domare: Juho Perttola, **finsk spets**.
Stig Onnerfelt, norrbottenspets.

Båda dessa är ansedda som de främsta experterna på sina raser. Ställ ut Era hundar på riksutställningen, så att vi kan få en god värdeomrätare på våra rasers standard.

V I N T E R U T S T Ä L L N I N G

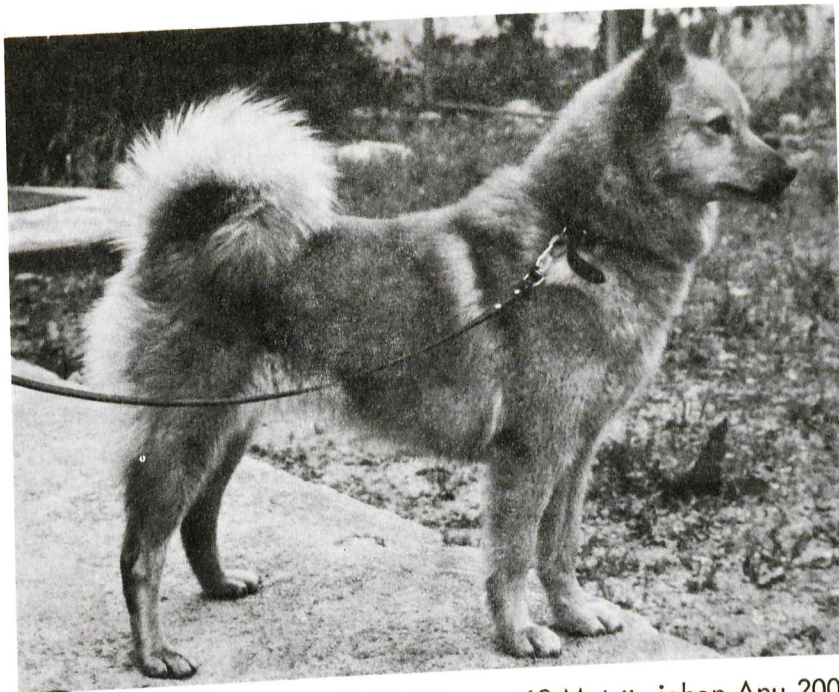
i

Dalarna (troligen Orsa el. Älvdalen). den 9 mars.

Domare: Sigurd Nyby, Avesta.

Specificerad inbjudan kommer att utsändas separat.

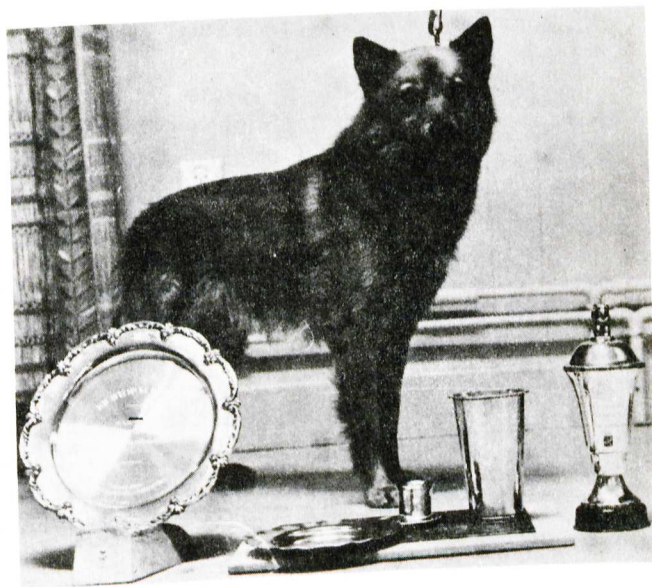
FRAMSTÄENDE SKÄLLANDE FÄGELHUNDAR

Nord o Fsk U Ch, Sv B Ch Skallkung -68 Metsämiehen Anu 20014/65

U o L Ch Tjibas Topsy 19998/67

Nord. Mästare -68 Sappo 16189/55

FRAMSTÅENDE SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR.

Finsk spets.

Nordisk o Finsk U Ch, Sv B Ch, Skallkungen -68 Metsämiehen Anu 20014/65.

f 7/9 1964 e Nord o Finsk U Ch, Finsk B Ch Toni 2645/59 M u Metsämiehen Nöpo 1746/58. Ägare Ruth o Rune Samuelsson, Kvarngatan 14, Gällivare.

Uppfödare: Erkki Pihlaja, Finland.

Meriter: Första och hittills enda tik av denna ras i landet som erövrat dubbelchampionat och skallkungsutmärkelse.

Utställningsresultat: Har bl.a 3 CACIB och en av de få inom rasen, som i Finland vid SKL utställning vunnit reserv -BIS. Anses av finländska experter vara en av rasens vackraste hundar.

Major Hyttinen har gett följande omdöme: "Medelstor tik av utmärkt typ.

Bra huvud och öron. Bröstpartiet ännu något outvecklat (tiken 1,5 år).

Benen och rörelserna goda, så även rygg och svans. Färg och päls tämligen goda."

Bruksprov: Var år 1967 bästa tik i landet och blev 1968 bästa skällande fågelhund alla kategorier i landet med årets bästa prestation på 84 poäng.

Överdomare Rune Johansson ger följande utlåtande: Tiken har idag visat vilken synnerligen god jakthund hon är. Enbart hennes förnyade skall visar, att hon är värdig att till sina tidigare meriter även få bruksprovschampionatet. Hennes arbeten med de olika fåglarna har gett mig intrycket att hennes arbete är av mycket hög kvalite. Även hennes sök är mycket systematiskt och resultatgivande. Hon kommer med all säkerhet i framtiden att ligga högt uppe i toppen på bruksprovsresultatlistorna.

Norrbottenspets.

Utställnings och lydnadsprovschampion Tjibas Topsy 19998/67.

f 19/6 1966 e Kurre av Bjerkefall 20187/67 u Sotis 34835/67.

Ägare: Bert Bergstrand, Kalmar. Uppfödare: Margit Levi, Kalmar.

Topsy har på utställningar erövrat 1 Bir, 4 Bim, 3 cert, 1 CACIB.

Utställningsmässigt är Topsy en aning efter med föregående nummers representant, Tjikko av Bjerkefall. Både Topsy och Tjikko blev på Stockholmsutställningen lydnadsprovschampions. Här vann Topsy poängmässigt med hela 316 poäng av 320 möjliga. Tjikko fick 301 poäng vilket även det är mycket bra.

Det var ett nöje att se Topsy utföra alla dessa moment, som måste genomföras med största exakthet. Hon tvekade en gång och det renderade henne 4 poängs avdrag.

I Göteborg blev Topsy bästa hund i lydnadsprov.

Topsy har tävlat i Brukshundklubbens appellklass där hon bl. a i spår erhållit betyget "med utmärkt beröm godkänd".

Hon har uppnått uppflyttningspoäng i appellklassen.

På fågel har hon visat stort intresse men husse är tyvärr för ung för den utövningen ännu.

På Malmö SKKs utställning den 4 mars 1967 gav domare O Roig följande beskrivning: "Färg: Svart och vit. Mycket god typ och storlek. Bra mentalitet. Prima huvud och uttryck. Utmärkta ben. Bra kropp och goda rörelser.

Längre fram i tidningen kan Ni läsa om norrbottenspetsens framtidsmål skriven av rasens "Fader" Stig Onnerfelt.

SKALLKUNGSTÄVLINGEN

Skallkungstävlingen blev i år mycket hård, inte tävlingen om själva titeln utan om placeringarna närmast.

Metsämiehen Anu visade redan vid sin första start för säsongen att hennes utmärkta resultat från förra året inte var någon tillfällighet. Med 84 poäng efter ett charmant fågelarbete fick hon ett mycket gott utgångsläge. Sappo hängde med fint även han och noterade 80 poäng. För hundar med så stora maximala möjligheter poängmässigt är 4 poäng inget stort försprång, så de båda hundarnas andra prov motsågs med stort intresse. Denna gång var de yttre förhållandena sämre - halv storm - vilket medförde att det var mycket ovisst hur det skulle gå. Inte någon av hundarna lyckades till 100%. Anu kom utom hörhåll i stormen och de flesta av hennes fåglar flög långt. Sappos tjädrar var för snälla och trädde omedelbart och provgruppen hade fullt sjå att få dem att lämna sina sittkvistar och när de först efter mycket drastiska metoder, tog till vingarna, gjorde de detta med besked.

Skallkungen -68
Metsämiehen Anu

Detta medförde att ingen av hundarna hade möjligheter att visa vad de besitter inombords. Med 73 poäng för Anu mot 66 för Sappo avgjordes tävlingen om vem som skulle bli Sveriges bästa fågelhund 1968. De andra konkurrenterna var för långt efter från början för att kunna hota. Däremot medförde resultatet för Sappo att han hamnade i rena getingboet, där det var hård strid om varje poäng.

Hälften av de hundar som deltog i tävlingen är tämligen färska i elitklassen, vilket visar en mycket lovande utveckling. Om SKK godkänner vårt förslag, att helt slopa klassindelningen, så kan nästa års tävling bli mycket intressant. Vidare är min förhoppning att flera tikar deltar, då goda tikar utgör grundstommen för en ras' vidareutveckling.

Resultat:	
1. Skallkungen -68 Nord o Fsk U Ch o Sv B Ch Metsämiehen Anu	78,5 poäng.
2. Sappo	73,0 -"
3. U Ch Tero	71,5 -"
4. Jocke	67,0 -"
5. Nord o Fsk U Ch o Sv B Ch Skallkungen -67 Tornedalens Ukko	63,5 -"
5 Tornedalens Nalle	63,5 -"
6. Nord U Ch Raija	54,0 -"

Staffan Forslund.

SEKRETERAREN MEDDELAR.....

Vid SSF:s arbetsutskotts sammanträde i Gällivare beslutades att följande frågor skulle stödjas och föras vidare till rätt forum:

1. Landskampshundarna: Beslutades att följande regler skall tillämpas:
Eftersom öppna klassen föreslås slopad, äger alla hundar rätt att delta i uttagningstävlingarna.
Uttagningen sker med ledning av uppnådd poängsumma vid hundens två första bruksprovstarter under säsongen. De fyra hundar som uppnått högsta poängsumma blir antagna. Som reserv uttages den hund som placerat sig som nummer fem vid uttagningstävlingarna.
2. Skallkungstävlingen: Beslutades att följande förslag skall underställas "Jaktmarker och Fiskevatten" för godkännande.
"Titeln skallkung erövrar av den hund som vid bruksprov inom landet erhållit högsta poäng vid en av de två första tävlingsstarterna under säsongen".
3. Lokalklubbar inom SSF. Beslutades att stödja förslaget om bildandet av tre lokalklubbar under riksklubben, nämligen
Norra - BD län.
Mellersta - AC, Z och Y län.
Södra - övriga landet.

Varje lokalklubb utser en interimstyrelse och utser en representant till styrelsen för riksklubben, vilket sedan skall behandlas av 1968 års riksmöte i Sundsvall den 12 april.

4. 1969 års utställningar: Godkändes följande utställningar att anmälas till SKK:
- 9.3 Dalarna: Anmälan och startavgift till Staffan Forsslund Kvarnvägen 4, 812 00 Storvik.
- 13.4 Sundsvall "riksutställningen": Startavgift och anmälan till Staffan Forsslund, Kvarnvägen 4 C, 812 00 Storvik.
- 27.4 Piteå: Startavgift och anmälan till Torkel Lundqvist, Hembygdsv. 20, 941 00 Piteå.
- 1.6 Norrtälje: Startavgift och anmälan till Terttu Koskinen, Fregattväg. 2, 183 53 Täby.
- 15.6 Gällivare: Startavgift och anmälan till Rune Samuelsson, Kvarngatan 14, 972 00 Gällivare.

Vid anmälan, som göres 20 dagar före resp. utställning, användes SKK:s anmälningsblankett. Startavgift: Öppen klass 45:-, Ungdomsklass 35:- och valpklass 25:-.

5. Bruksprov: Beslutades föreslå årsmötet att 15 prov skall hållas i skilda delar av landet. Uppgifter om dessa kommer i nästa nummer den 15.5 1969.
6. Utställningschampionat: Beslutades att till årsmötet lämna förslag till följande bestämmelse:
" 2:a pris på bruksprov blir obligatoriskt för erhållande av utställningschampionat, gällande för finsk spets och norrbottenspets fr o m 1969".

7. Öppen klass på bruksprov: Beslutades att till årsmötet lämna förslag till slopande av klasser vid bruksprov.
8. Klubbmärket: Märket i silver, som finns att köpa hos kassören, beslutades skulle kosta 10 kronor.
-

R I K S U T S T Ä L L N I N G E N
i

Sundsvall den 13 april 1969.

Denna utställningen är för våra raser den viktigaste. Låt oss gemensamt göra "riksutställningen" som normbildande i vår exteriöra målsättning. Låt oss ta dit våra hundar - inte för att till varje pris vinna - utan för att få hundarna sakligt bedömda av rasernas mest ansedda utställningsdomare. Detta ger oss också årligen en klar bild om rasernas kvalite och jämnhet. På det sättet kan vi föra en bättre avelspolitik och får lättare att välja avelshundar och valpar.

Domare för finsk spets och karelsk björnhund: Juho Perttola, Finland.

" " Norrbottenspets och övriga spetsar: Stig Onnerfelt.

Utställningsarrangörer: Eva Löfgren, Resele, Nils Olov Nordh, Stockholm och Staffan Forsslund, Storvik.

Använd SKK:s anmälningsblankett. Kan rekvireras från Rune Samuelsson, Kvarngatan 14, 972 00 Gällivare. tel 0970/10106.

Anmälningstiden utgår den 20.2 1969.

SSF:s ÅRSMÖTE I SUNDSVALL DEN 12 APRIL 1969:

Arrangörer: Eva Löfgren, Resele, Nils-Olov Nordh, Stockholm och Staffan Forsslund, Storvik.

Möt upp till årsmötet - många viktiga frågor med stora konsekvenser måste avgöras. Medverka till att lösningarna blir riktiga och ändamålsenliga.

NORRBOTTENSPETS NORRBOTTENSPETS NORRBOTTENSPETS var är DU ?????

Ägare till norrbottenspetsar som erhållit 2:a pris i öppen klass på utställningar, och ej har registrerat sina hundar hos SKK torde snarast göra detta.

Registrering kostar för medlem i SKK eller SSF: 35 kr. Från bl a utställningarna i Öjebyn och Boden 1967 är det sammanlagt 16 hundar som blivit godkända men ej registrerats. De valpar som föds efter oregistrerade föräldrar måste ställas ut på nytt för att få registreras. SKK har varslat om att hundar som ej registrerats ett år efter utställning skall betraktas som "ej utställd".

För rasens skull hoppas vi att samtliga hundar registreras.

Norrbottenspets forts..

Som bilaga till detta nummer medföljer registreringsanmälningsblankett, som även kan användas till valpregistrering. Flera blanketter kan erhållas från SKK.s Södra Norrbottensavd. Kantgat 15. 951 00 Luleå, tel: 0920/13684. Ange på reg.anmälan när och var hunden är utställd. Där det står uppfödarens namn och adress, kan ägaren skriva sitt namn. Behöver Ni blanketter eller vill fråga om något angående registrering av Norrbottenspets ring eller skriv gärna till Anders Ansell Rådsvägen 12, 141 48 Huddinge, tel: 08/7118852.

Tänk på att registrerad norrbottenspets är ca 700 kr mer värd än en oregistrerad.....

NORRBOTTENSPETSEN. UTVECKLINGSTENDENSER OCH FRAMTIDSMÅL.

AV Stig Onnerfelt.

Vår nitiske redaktör (Tackar. sätt. anm.) har i mycket god tid avkrävt mig en artikel med ovan satta rubrik. Som vanligt har tiden alltför snabbt runnit iväg och nu sitter man här i vända, därtill driven av ett alltför långt utgrenat mångsyssleri. Tyvärr också alltför långt från händelsernas brännpunkt - Norrbotten.

Klubbens gode vän och gynnare Juho Perttola har emellertid visat mig den stora vänligheten att översända en hel del material, huvudsakligen från andra sidan gränsen till Sovjetunionen, som främst rör hundar av laikatyp, och med ledning härav har det inte varit svårt att konstatera, att våra småspetsar måste vara direkta avläggare till och storleksvarianter av den västsebiriska laikan. Läger man därtill tidigare erfarenheter kan man lätt nu efteråt konstatera, att vi varit lite för nationalistiska i vår namngivning av norrbottenspetsen, som av väsentliga skäl hellre bort kallas nordkalottspets.

Återknyttande till rubriken torde det ännu vara för tidigt att tro sig spåra några utvecklingstendenser i vår heterogen samling småspetsar. Det är givetvis för rastypens utvecklings skull beklagligt, att vi av skäl, som väl flertalet känner till, varit nödsakade inlemma ett flertal till typen avvikande lokalraser i norrbottenspetsen. Det kommer därför att ta sin rundliga tid innan en verkligt homogen typ kan spåras. Detta sagt med erfarenhet från utveckling av andra raser, inom vilka ett målmedvetet avelsarbete bedrivits åtskilliga decennier, men där typen ännu dock är långt ifrån enhetlig. Särskilt beklagligt synes det mig vara, att man inte redan från början kunnat skilja ut de övervägande svarta Kalixspetsavkomlingarna och de vita Niilivaarahundarna i egna raser.

En annan svårighetsfaktor - kanske den allra viktigaste - är den, att det med nuvarande svaga fågeltillgång erbjuds för dåliga möjligheter att tillvarataga hundarnas naturliga jaktanlag och träna dem för bedömning på våra bruksprov, vilka ingår som ett väsentligt led i utkristalliseringen av lämpliga avelshundar. Att arbeta i blindo eller med ledning av hörsägnare är icke den rätta vägen att skapa goda jakthundar.

norrbotenspets forts.

Vad storleken beträffar utgör denna för dagen inget väsentligt problem. Toleransen måste en tid framöver ligga mellan 37 - 47 cm. De till storlek, temperament och jaktanlag bästa hundarna torde klara sig bäst på bruksproven. Tids nog får vi söka komma överens om snävare normer.

Det för dagen för mina ögon skönjbara framtidsmålet är emellertid i övrigt helt tydligt men av naturliga skäl också personligt präglad.

Norrbotenspetsen skall vara en god och formbar jakthund. På den punkten finns ingen prutmán. Endast de bästa hanhundarna bör användas till avel och tikar som saknar jaktanlag eller visar påfallande svagheter i skogen bör inte tillåtas producera valpar.

Den skall vidare ha ett vänligt och tillgivet temperament. Vänlighet är ett rastypiskt karaktärsdrag hos norrbotenspetsen, som också för att vara en spetshund är ovanligt tolerant mot andra hundar.

Ett gammalt ordspråk säger: En god jakthund kan inte ha dålig färg. Därmed menas, att jaktegenskaperna är viktigare än färgen och utseendet i övrigt. Även om jag delar uppfattningen som sådan, så bör vi av allmänkynologiska skäl arbeta på att även få fram en från andra befintliga raser helt avvikande och estetiskt tilltalande typ. Av detta skäl bör man av eljest jämgoda hundar föredra dem, som till exteriören står så nära standardens beskrivning som möjligt, och som till färgen är övervägande eller minst till hälften vita med i tur och ordning gula, bruna, röda, grå eller svarta tecken. Även den svarta färgen har visserligen gamla anor i rasen, men med tanke på likheten med kalixspets, karelsk björnhund och sort dyrehund bör man nog på lång sikt försöka eliminera åtminstone övervägande svarta hundar inom norrbotenspetsrasen.

Av liknande skäl bör pälsen vara ganska kort och mycket tät, halsen lång och vackert buren, öronen större och spetsigare än finska spetsens, nosen relativt lång och pigmenteringen stark, d v s nässpegeln och ögonen så mörka som möjligt.

Bland de faror som lurar i avelsarbetet torde kryptorchism vara den allvarligaste, men även risken för att befästa lapphundsinslag i främst huvudform och päls bör beaktas.

Mina domarekolleger skulle jag önska förmånen få se en verkligt god norrbotenspets i aktion på hemmaplan. Tyvärr är de alltför tunnsådda, varför det ännu en tid kanske är nödvändigt med en mild bedömning. Hund med tydliga brister i temperament, typ och rörelser bör emellertid ej erhålla första pris i öppen klass, och dito avvikelser i huvudform, pälslängd och pigmentering bör bl a vara skäl nog att innehålla certifikatet.

Till sist skulle jag vilja önska att någon för rasen intresserad person kunde tänka sig möjligheten att ställa något vandringspris till förfogande för utdelning exempelvis till bästa jakthund, bästa utställningshund eller bästa kombinerade jakt- och utställningshund och på villkor som kan verka stimulerande för avelsarbetet.

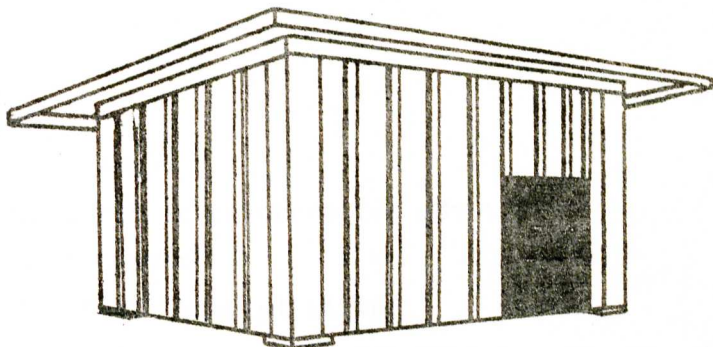
DET FINNS VÄL PROMINENTA PERSONER I BD M FL LÄN MED SINNE FÖR PR?

(Spärrat av red.)

BORTA BRA, MEN HEMMA BÄST.....

tycker en spets om den bor i en koja från

IVAR NILSSONS HUNDKOJFABRIK, VIDSEL.

Kojorna är: Lätta att flytta = ringa vikt.

Lätta att rengöra = praktiska.

Varma: Isolerade med Gullfiber.

Löstagbart ytter- och innertak.

Färg: Klargul med vita knutar.

Olika storlekar finns alltid på lager.

Broschyrer sändes på begäran.

Rastkojor - ej varmbonade: 160 kr.

Varmbonade kojor: 240 - 260 kr beroende på storlek. Priserna gäller fritt Älvsbyn.

Ge Er hund en välförtjänt julklapp nu till den kalla vintern -

köp en hundkoja från

IVAR NILSSONS HUNDKOJFABRIK, GRANSEL, VIDSEL.

K A L L E L S E

till

ÅRSMÖTET

HÄRMED KALLAS SAMTLIGA MEDLEMMAR i Specialklubben för skällande fågel-
hundar - SSF - till årsmöte i Sundsvall.

Tid: Lördagen den 12 april 1969 kl 14.00

Plats: Meddelas senare.

Föredragningslista:

1. Justering av röstlängd.
2. Val av ordförande och sekreterare för mötet.
3. Val av två justeringsmän.
4. Fråga om mötet blivit behörigt utlyst.
5. Behandling av styrelsens verksamhetsberättelse för föregående år samt
av revisorernas berättelse.
6. Fastställande av balansräkning samt beslut med anledning av uppkommen
vinst eller förlust.
7. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
8. Fastställande av årsavgift samt inkomst och utgiftstat för löpande
verksamhetsår samt fråga om bildande av lokalklubbar inom SSF, samt stadgar
för dessa.
9. Val av sju styrelseledamöter (ev tre från lokalklubbarna).
10. Val av två revisorer och två suppleanter för dessa för tiden till och med
nästkommande ordinarie årsmöte.
11. Fastställande av ev. arvoden samt telefon-, rese-, och traktaments-
ersättningar.
12. Utseende av valberedning om tre personer, varav en sammankallande, att
förbereda valen vid nästkommande ordinarie årsmöte.
13. Behandling av övriga ärenden, som styrelsen hänskjutit till mötet,
eller som enskild medlem anmält till styrelsen.

Till Herr Staffan Forsslund

Kvarnvägen 4 C, 812 00 Storvik.

Undertecknad önskar deltaga vid super

ensam ☒

par ☐

.....
namn

.....
adress

Vi har inte APOR!

men det mesta i HUND-
artiklar och även en
del till jakt.

Skriv till oss och vi
skickar vår POST-
ORDERKATALOG

AB DOG-O-SPORT

Bokbindaregatan 4 222 36 LUND

Tel 046/14 44 14

BRUKSPROVEN 1968

Man ställde stora förväntningar på höstens provverksamhet. Det var vår egen klubb som stod för verksamheten, vi hade en ny provningsordning (provregler) och dessutom hade vi att arrangera landskampen mot Finland. Vi kan med tillfredsställelse konstatera att vi höll måttet - om också mycket kan göras bättre. Årets stora behållning är utan tvekan erfarenheterna vi fick, såväl positiva som negativa.

P g a begränsade resurser måste omfattningen på provverksamheten bli måttlig - året blev ett försöksår. Därför annonserades inte proven ut annat än i vår egen tidskrift. Vi har fortfarande brist på domare och varje startande hund innebär en ekonomisk belastning för klubben.

Med landskampen gjordes 38 starter. Ett prov hölls i mellansverige "Älvdalsskallet", men det hade behövts flera prov i sydligare trakter. Nästa höst kommer syd- och mellansverige få 5 prov, vilket bör bidra till ett ökat intresse för jaktformen i dessa landsdelar.

Vi har tidigare under åren med SÄK kunnat skaffa oss en god rutin i anordnandet av prov. Sett ur den synvinkeln måste årets prov få bra betyg. Enda problemet blev att hundägarna hade svårigheter att anmäla hundarna 10 dagar före proven. Till nästa höst måste vi nöja oss med en anmälningstid av 5 dagar. Går provet lördag-söndag måste det räcka om anmälningarna göres senast måndagen innan.

Tolkningen av de nya reglerna stötte på oanade svårigheter. På att SKK antog reglerna först i början av september blev domarkonferanserna alltför bristfälliga med påföljden att domslutens inbördes överensstämmelse inte blev den bästa tänkbara. De olika domarnas personliga åsikter slog igenom för mycket, vilket man kan se då man jämför de olika provprotokollen mot varandra. Trots detta, så finns det anledning att se förhoppningsfullt på de nya provreglerna. Efter de erfarenheter vi fått, måste man hålla dessa som klart bättre än de gamla och det vore ingen större överraskning om finländarna om några år skulle anta regler som är lika våra.

Efter den överdomarekonferans som hölls i Gällivare i november, får man utgå ifrån att domsluten blir betydligt säkrare nästa höst.

Norrbottenspetsarna lyste nästan helt med sin frånvaro. Endast en startade. Snipp från Satter med ägaren Åke Andersson var inte rädd för de finska spetsarna och visade framfötterna med att bli bäst i den öppna klassen. Detta ger mersmak till nästa höst. Skall norrbottenspetsen utvecklas som jakthund och kanratligt konkurrera med den finska spetsen, så måste de ansvariga uppfödarna bygga på jaktligt användbara hundar. Dit når man inte utan ansträngningar och uppoffringar. Underlåter man att göra det, så kommer rasen snart i vanrykte och de storartade föresatserna är till ingen nytta. Men låt oss hoppas på en stark förbättring till kommande höst.

Den med spänning emotsädda landskampen blev en stor framgång för hundarna och arrangörerna. Vi vann tämligen oväntat och sensationellt tävlingen med siffrorna 191 - 115. Därmed leder vi statistiken med 311-305. Under skogsvårdsstyrelsens ledning hölls landskampen vid skogsbruksskolan i Tväråselet utanför Älvsbyn. Arrangemanget var mönstergillt och de av SCA och Domänverket upplåtna markerna var mycket trevliga fågelbiotoper. Tack vare dessa, utan vilkas medverkan landkampen varit betydligt svårare att genomföra. Fördelen med vår klara vinst är, att intresset för dessa tävlingar kommer att bli betydligt större i fortsättningen, inte minst i Finland, där reaktionen över årets utgång med all säkerhet inte uteblir. Trots att vi har hundar av yppersta toppklass internationellt sett, måste vi räkna med att nästa års landskamp blir en mycket oviss tillställning. Hundarnas möjlighet att göra en topprestation på bortaplan är mindre, eftersom resorna i allmänhet blir långa. Låt oss dock hoppas på jämnare resultat än vad bortalagen hitintills kunnat göra.

Skarföre med 10 cm snö försvårade årets landkamp. Tikarna fick stora svårigheter och deras sök blev mycket långsamt och dåligt, eftersom de vid sakta gång kunde smyga på skaren. Hanhundarna däremot sjönk igenom

och därför blev det ~~inge~~ smygande för deras del, vilket också visade sig i slutresultaten. Fyra hanhundar stod i en klass för sig, av vilka en var finsk. Sappos prestation belönades med 72 poäng och en ny Nordisk mästare var ett faktum. De följande hanhundarna belönades med 63, 61 och 58 poäng. Ser man på vad hundarna uträttade blir skillnaderna mindre mellan de fyra första hundarna. Sappo fick 2 ståndskall, finske Masi 3, Jocke 2 och Tornedalens Ukko 3 plus ett kort förnyat skall.

Inga finländska hundar anmäldes till det internationella provet i Gällivare. Detta berodde på att tävlingen gick för sent på året. Finländarna hade denna dag uttagningstävlingar för landskampen och deras egen skallkungstävling. Dessa prov måste hållas tidigare under kommande år och då får vi sannolikt även finska hundar. Vi måste bygga ut det internationella samarbetet.

Fågeltillgången vid samtliga prov var tillfredställande. I Gällivare måste den betecknas som idealisk. Däremot fick proven i Lakaträsk, Näliden och Lycksele inställas p g a befarad fågelbrist. Vädrets makter var inte nådiga. Oftast var vinden 5 - 15 sekundmeter och vid landskampen blev kylan och skaren besvärliga hinder, men detta är faktorer som måste in i beräkningen när prov planeras eller då man anmäler sin hund till provet.

Om detta år blev ett mellanår, så låt oss enas om att det kommande året blir det stora genombrottsåret för de skällande fågelhundarna, inte minst för norrbottenspetsen och de sydligare delarna av landet.

Rune Samuelsson.

ÖVERDOMARBERÄTTELSE OCH RESULTAT.

Landskampen Sverige - Finland och Nordiska mästerskapet.
Överdomare Uno Lindstedt, Vittangi.

Landskampsbestyrelsen bestod av Jägmästare Malte Larshans, som tillika var lagledare för Sveriges lag, vidare Artur Larsson, Börje Nilsson, Gustav Rova och Rune Samuelsson.

Förlägningsplats var Tväråselets skogsbruksskola, som ställts till förfogande av skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län. Som värd fungerade jägmästare Stig Onnerfelt. Börje Nilsson var sekreterare för landskampen. Arrangemangen var mycket omsorgsfullt genomtänkta och utförda, tidschemat kunde också följas tämligen bra.

Enligt landskampsreglerna representerades Sverige av SSF och Finland av SPJ - FSK Finska spetsklubben.

Hundarna bedömdes efter de nya svenska provreglerna. Samtliga deltagande hundar var finska spetsar, fem hanhundar och tre tikar. Finland representerades av vinnarna vid de fyra landsdelarnas uttagningstävlingar till skallkungstävlingen i Finland. De svenska hundarna hade uttagits av uttagningsmannen Artur Larsson varvid hundarnas förtjänster på jaktprovssidan såväl under höstens provomgångar och delvis även tidigare meriter på den jaktliga sidan varit utslagsgivande.

Provmarkerna var på SCA:s och Domänverkets marker, där fågeltillgången på de flesta områdena befanns vara tämligen tillfredställande, förutom på tre områden, där hundarna tilldelades extra provomgång.

Vädret var mulet med -10°C . Marken täcktes av besvärande skarsnö, som i all synnerhet vållade besvärligheter för tikarnas arbete, av vilka en blev tvungen att avbryta sin omgång.

Landskampens högtidliga öppnande skedde på lördagen den 19:e okt, varvid deltagarna hälsades välkomna av Stig Onnerfelt och de båda ländernas flaggor gick i topp.

De deltagande ländernas hundar, hussar och domare presenterades av Onnerfelt. Därefter följde genomgång av provreglerna och utlottning av provområden och prisdomare.

Samtliga hundar dömdes av en finsk och en svensk domare, som överdomare fungerade övertecknad och som prisdomare ute i terrängen följande personer:

- Provgrupp nr 1. Gustav Rova och Viljo Lahti.
- " - 2. Artur Larsson och Eino Tuomiranta
 - " - 3. Kjell Grahn och Kai Bergius.
 - " - 4. Rune Hultin och Erkki Pihjala.
 - " - 5. Rune Almquist och Bruno Toivonen.
 - " - 6. Ivan Larsson och Esko Nummijärvi.
 - " - 7. Gunnar Andersson och Isak Koskela.
 - " - 8. Stig Onnerfelt och Martti Saarelainen.

Samtliga domare var mycket väl eniga över de domar, som tillsammans med överdomaren efter avslutande provomgångar slutligen fastställdes. Resultatet av den 2:a landskampen blev följande:

Sappo 16189/65	72 poäng	2 ekl.
Masi 1797/64	63 -"	2 ekl
Jocke 12178/66	61 -"	2 ekl.
Tornedalens Ukko 1449/63	58 -"	3 ekl.
Ekar Peli 8820/63	37 -"	-
Isku 2819/64	15 -"	-
Tuurin Hely	15 -"	-
Metsämiehen Anu 20014/65	Avbrutet.	

Lagpris: 1. Sverige 191 poäng (Sappo, Jocke, Ukko).

2. Finland 115 poäng (Masi, Peli, Isku).

Årets NORDISKA MÄSTARE blev Sappo 16189/65 ägd av Oskar Risberg Gällivare förd av Lars-Göran Risberg.

Sverige fick också sin första inteckning i det vandringspris som Finska spetsklubbens styrelse skänkt, Finland fick sin inteckning föregående år. Priset består av en stor silvertallrik, delvis nedsänkt i finsk torrfura från Saarijärvis moar.

Tävlingsandan var under landskampen den bästa tänkbara. Av resultaten kan konstateras att hanhundarna klarade det besvärliga föret med skarsnön bäst.

Jag fick den uppfattningen att samtliga prisdomare, liksom undertecknad överdomare, verkligen försökte, att åstadkomma så rättvisa domslut som möjligt. Detta var dock ingen lättsam uppgift, eftersom våra nya provregler ännu icke hunnit nötas in i medvetandena tillräckligt grundligt, trots idoga ansträngningar i rätt riktning.

Slutligen vill jag tacka prisdomarna från båda länderna, så och hundägarna och förarna för god tävlingsprestation samt skogsvårdsstyrelsen, som gjort en storartad insats till fromma för landskampens lyckliga genomförande samt farkägarna och alla de övriga, som på ett eller annat sätt bidragit till genomförandet av den 2:a landskampen Sverige - Finland.

Älvdalsskallet, Älvdalen.
Överdomare Stig Onnerfelt.

Det var i år för första gången premiär i Dalarna, för denna form av prov. Fem hundar hade mött upp till start. Tre i den öppna klassen och två i elitklass. Provet ägde rum på Skjutscholans marker vid Trängslet.

Markerna var av typisk hednatur där fågelbiotopen växlade starkt. Detta medförde att några hundar kom att gå på fel ställen inom resp område. Fågeltillgången var tillfredställande då ingen hund behövde tilldelas omprov.

En finsk gäst hade mött upp. Den 70-åriga fröken Impi Kiviniemi gick två omgångar med bössal

Provet rönt stort intresse. Fyra domareelever hade ställt upp och några åskådare kom andra dagen för att ta del av hundarnas prestationer.

Detta försök visade att det finns utrymme för flera prov i denna del av landet, och att vi i framtiden kan få en fin sportjakt med skällande fågelhund etablerad.

Resultat:

Elitklassen

1. Tornedalens Nalle äg R. Norstedt	63 p 2 ekl
2. Fsk B Ch Reuhu äg I Kiviniemi	62 p 2 ekl
Öppen klass	

Fenno Lukas äg T Sjöberg	34 p -
Kiva Nöpö äg T Koskinen	- -
Sv U Ch Nalle äg I Kiviniemi	- -

Staffan Forsslund.

Gällivare den 29/9 -68.
Överdomare Rune Johansson.

Proven var förlagda efter Sjöfallsvägen, s. k . Vägen västerut. Till proven var endast tre hundar anmälda, av vilka samtliga tävlade i elitklassen. Vid provtillfället mulet, ngt dimma och en ganska kraftig-sydvästlig vind. Fågeltillgången inom områdena får betecknas som normal, ja kankse något över det normala.

Vi samlades vid det sk renstängslet på 20:e km. kl. 0600. Härfter började proven. Härfter började proven. På grund av vindens riktning, så fick vi förflytta oss till en början i medvind någon km, och detta var givetvis

för hundarna en stor nackdel. Hundar med ett vidsträckt sök fick riskera att provgruppen skulle stöta fåglar. En hund med ett normalt sök eller rent av ett snävt sök drog fördel av detta, då det föreligger betydligt mindre risk att skrämma fåglar av provgruppen för sådana hundar.

Resultatet måste man beteckna som mycket gott. Speciellt bör man i detta sammanhang nämna Metsämiehen Anu som gjorde en synnerligen god prestation och genom sitt första pris även tog bruksprovschampionatet. Hon kommer med all säkerhet att även i fortsättningen visa sig värdig för denna titel. Vi lyfter på hatten för henne. Även hanhunden Sappo skall här omnämnas, för artig som manliga kavaljerer skall vara, så lät han sig besegras av Anu med någon futtig poäng. Även Sappo kommer säkerligen i fortsättningen att toppa prislistorna.

Resultat: Elitklassen

Nord o Fsk U Ch o B Ch Metsämiehen Anu	84 p	1 ekl
Sappo	80 p	1 ekl
Nord o Fsk U Ch o Sv B Ch Skalkungen -67		
Tornedalens Ukko	57 p	3 ekl.

Älvsbyn 28-29/9.

Överdomare Gustav Rova.

Bland annat med tanke på att utforska nya marker, för den kommande landskampen förlades ett av årets första bruksprov till på av Älvsby och Selets revir upplåtna marker i trakten av Tväråselet, där vi i Banfors fick disponera en förnämlig förläggning belägen intill provmarkerna. Prisdömare: Artur Larsson, Kjell Grahn och övertecknad. Vädret: Uppehållsväder under båda dagarna med svag till frisk sydlig vind. Temperatur: +4 til +6 grader. Marken delvis snötäckt. Markerna: Huvudsakligen bestående av tall och lövskog. Fågelbestånd: På 5 av 10 uttagna områden visade sig fågeltillgången vara tillfredställande. Av 6 startande hundar måste 3 hundar på grund av otillfredställande fågeltillgång få omprov. Samtliga hundar var av rasen finsk spets.

Resultat:	Uch Tero	71 p	2 ekl
	Jocke	69 p	2 ekl
	Nord U Ch Raija	65 p	2 ekl
	Metsämiehen Kaxi	52 p	3 ekl.

Internationella provet i Gällivare den 5 - 6/10

Överdomare Artur Larsson.

Genomgång av de nya provreglerna avhölls på hotell Vassara fredagen den 4 okt kl 1900 varvid ett tjugotal domare, elever, aspiranter och hundägare var närvarande.

Samlingsplats för provet var Aggalastugan, ca 19 km efter "Vägen västerut". I tävlingen startade 15 finska spetsar och en norrbottenspets. Fågeltillgången var tämligen god med som regel 4 - 6 konstaterade fåglar på de olika provområdena. Väderleksförhållandena varierade. Provmarkerna var utsträckta över ett avstånd på ca 50 km. Det var måttlig till frisk NV-vind och de som inte kunde komma på läsidan av något berg hade svårigheter att få fåglarna att sitta.

Tidvis föll snö. Temperaturen låg vid ca 0-5 minusgrader. Som helhet får man betrakta väderleken som mindre god.

I elitklassen lyckades ingen hund nå första pris. Åtta hundar gick till andra pris. En hund tredje pris och en blev oplacerad. I öppna klassen gick två hundar till andra pris, en hund till tredje pris, två blev oplacerade och en hund utgick.

Resultat: Elitklassen.

Metsämiehen Anu äg Rune Samuelsson, Gällivare	73 p	2 ekl
Aljo Pörri äg Uno Lindstedt, Vittangi.	72 p	2 ekl
Tero äg Brage Sundkvist, Boden.	72 p	2 ekl
Tornedalens Ukko äg Rune Samuelsson, Gällivare	70 p	2 ekl
Tornedalens Tippa äg Uno Lindstedt, Vittangi	67 p	2 ekl
Sappo äg Oskar Risberg, Gällivare.	66 p	2 ekl
Jocke äg S.O. Larsson, Boden.	65 p	2 ekl
Tornedalens Nalle äg Rolf Norstedt, Älvdalen.	64 p	2 ekl
Tornedalens Mikko äg Rune Hultin, Gällivare.	51 p	2 ekl
Raija äg Torkel Lundkvist, Piteå.	43 p	-

Öppen klass

Snipp Nobs äg Åke Andersson, Satter.	64 p	2 ekl
Raita äg Kjell Östlund, Kiruna.	62 p	2 ekl
Metsämiehen Tarja äg Rune Samuelsson, Gällivare.	56 p	3 ekl
Karo äg Börje Meijer, Lycksele.	42 p	-
Tornedalens Pekka äg Tore Strandgård, Kiruna.	37 p	-

Domareberättelser från landskampen.

Nordiske mästaren Sappo äg Oskar Risberg, Gällivare.

07.20 hunden släppes. 7.25 Trevande sök till en början. Efter att bli gjortsina behov försvann hunden åt höger. 7.30 hunden återkommer bakifrån. 7.37 hunden återkommer bakifrån. 7.40 hunden synlig, grävde i en tuva vid en myr-kant, men lämnade stället strax och försvann framåt. 7.43. Uppflog av fågel på ca 100 m avstånd snett framåt till höger om provgruppen. Tjädertuppen flög över en liten myrfläck i höjd med trädtopparna och på ca 100 m avstånd från provgruppen. Hunden förföljde fågeln och försvann in i skogen, men återvände strax och sprang till uppflogsstället. 7.49 Hunden återkom efter att ha gett enstaka skall på uppflogsplatsen, och fortsatte framåt. 7.51 enstaka skall ungefärligen i riktning på uppflogsplatsen kl 7.43. 7.55 hunden återkom och fortsatte framåt i riktning dit tuppen flög. 8.06 hunden återkom snett framifrån höger. 8.12 enstaka skall på ca 200-300m avstånd, provgruppen börjar gå i riktning där skallen hördes. 8.20 hunden påträffades spårande i tjäderspår. 8.26 Ett skall på ca 80 m avstånd och hunden återkom till föraren, men fortsatte strax framåt. 8.32 - 8.43 Hunden körde upp en tjädertupp, som satte sig i en grantopp på 80-100 m avstånd från provgruppen. Provggruppen kunde avancera till 30 m avstånd innan tuppen flög. Markeringen fullständig, av spåren kunde iakttagas exakt hur hunden hade betett sig vid skallet innan provgruppen såg hunden. Hunden hade inte rört sig på en större yta än en $\frac{1}{2} m^2$, och flyttat sig till den motsatta sidan i förhållande till provgruppen i slutskedet, innan tuppen skrämdes av provgruppen. Förföljandet av den flyende fågeln var snabbt och energiskt. 8.54 enstaka skall ca 300m bakom provgruppen. 9.08 föraren lockar på hunden för att fortsätta i den ursprungliga riktningen. 9.22 hunden kom emot provgruppen, och fortsatte framåt. 9.32 hunden synlig snett framifrån till höger. 9.41 hunden synlig framför. 9.48 hunden synlig framför. 9.51-9.53 Skall mot tall på ca 100 m från provgruppen. Tjädertupp flög från tallen när provgruppen började röra på sig. Inga vingslag hade hörts före skallet, varför det kan kortsätteras att fågeln satt i träd när skallet började, och hunden hade lokaliserat den i träd. 9.54 två tjäderhonor flög från träd belägna halvvägs mellan provgruppen och trädet där tuppen satt. Hunden vände från förföljandet av tuppen

och for efter hönorna. Ett skall hördes på ca 200m avstånd. 10.00 hunden återkom från förföljandet, och försvann utom synhåll. 10.15 enstaka skall på ca 100 m avstånd och framför provgruppen. Därefter fortsatte sökandet med enstaka trevande skall med $\frac{1}{2}$ -1 min mellanrum och på ungefär samma avstånd från provgruppen. 10.24 hunden återkom och uppkopplades, varefter händelseförloppet genomgicks med hundföraren och båda domarna, Gunnar Andersson och Isak Koskela.

Helhetsintryck:

Söket under de första fem min kort och osäkert, men därefter 6-7-min och upp till tio min. Snabbt och energiskt hela tiden. Lydnad och samarbete med föraren mycket bra. Trots det hårda underlaget kunde ingen avmattning förmärkas mot slutet av provtiden. Hunden utförde ett mycket gott arbete med hänsyn till rådande skarföre, och visade en utomordentlig jaktlust. Hunden tilldelades 72 poäng och 2 i elitklass.

Finske skallkungen -68 fsk U Ch o B Ch Masi 1797/64 äg Penna Paavola, Jyväskylä.

7.08 hunden löskopplas och provet börjar. 7.32 ett femtontal skall ca 100m framför prg. Innan prg är framme har hunden gått ut på sök. Inget kan konstateras där hunden avgett skall. 7.37. hunden avger några skall ca 150 m framför prg. 7.44-7.50 drygt 100m framför prg hörs hunden i ett fast skall. Jag smyger på ståndet och på 30 m avstånd kan jag se hundens förnämliga uppträdande och perfekta markering av en tjädertupp. Efter ca 2 min iakttagelser av hundens arbete flyger tuppen. Hunden följer och i förföljandet avger han skall. Efter 100m stannar hunden och avger några skall, går därefter ut på sök. Skalltiden var 6 min. Skallet var något ojämnt och ej så tätt men väl hörbart. 8.13-8.14 Strax framför prg hörs hunden i ett fast skall. På 25 m avstånd ser jag hunden markera en tall. Efter en knapp min skalltid flyger en tjäderhöna från tallen som jag på grund av tätt grenverk tidigare ej kunde iakttaga. Hunden följer ej då hönan flyger. 8.32-8.36 ca 100m till vänster om prg hörs hunden i ett fast skall. på 50 m avstånd ser jag hundens förnämliga lugna uppträdande och perfekta markering av en tjädertupp. Skallet något ojämnt och ej så tätt. Efter en halv min iakttagelser flyger tuppen. Hunden förföljer ca 100m och avger vid förföljandet skall. Skalltid 4 min. 8.47 hunden stöter upp en tjäderhöna 40m framför prg. Hönan flyger strax ovaför våra huvuden. Hunden förföljer ca 100 m och avger därvid skall. 8.52 hunden hörs i ett skall ca 150m framför prg. Skallet är mera glest än de tidigare fasta skallen. På grund av den täta vegetationen gick smygandet, då jag närmar mig skallplatsen mycket sakta. På 30m avstånd kunde jag se hunden röra sig mellan trädstammarna. Innan jag beslutat mig för att gå närmare så går hunden ut på sök. Skallet hade pågått 6 min. Trots spårsnö kunde ej någon markerad skallplats upptäckas. Något ljud av fågel eller spår eller betning kunde ej konstateras. Ett svårbedömt fall som jag dock ej kan bedöma som falskt skall. 10.02 en tjäderhöna lättar från marken ca 40m till vänster om prg. 10.08 Provet avslutas, hunden uppkopplas och visar därvid god lydnad. Helhetsintryck: Hundens sök får betraktas som mycket bra i den ca 20cm djupa snön. Söktiderna som regel 7-8 min. Väl utbrett. Hunden fann fyra av de fem konstaterade fåglar, vilket visar hundens mycket goda förmåga att finna fågel. Skallet gott. Uppförande vid skall och markering av fåglarna berömligt. Lydnad och samarbete med föraren mycket bra. Helhetsintrycket dras dock ned av dels det knappt godtagbara förföljandet dels av överkänslighet till ex skall vid förföljandena samt skallgivningarna kl 7.32, 7.37 och 8.52. Artur Larsson, prisdomare. Hunden tilldelades 63 poäng och 2 ekl.

Jocke 12178/66 äg Sven-Olov Larsson, Boden.

7,30 hunden löskopplas. 8.19 - 8.37 hunden börjar ett tidvis avbrutet skall ca 400m framför prg. Tillsammans med den finske domaren smyger jag fram mot ståndet. Komna ca 50 m ifrån hunden, ser vi att han flyttar sig ca 30 m åt vänster och tittar upp mot en tall, som han skällt under. Han skäller dock ej där utan springer strax tillbaka där han tidigare skällt, och börjar skälla på nytt tätare än förut. Han hinner dock ej skälla längre än ca $\frac{1}{2}$ min, innan en tjädertupp flyger från tallen under vilken hunden skällt. Markeringen var bra, men hunden själv verkade osäker i skallet, tills den lilla utflykten åt sidan varifrån han troligen kunde se tuppen. Hunden hade troligen hittat tuppen i träd. Hundens förföljande av tuppen var ca 100 m. 10.30 hunden uppkopplas och då vi konstaterat endast en fågel far vi till överdomaren för att erhålla besked om nytt provområde. 12.30 hunden löskopplas. 12.33 hunden ses rusa iväg åt vänster från provgruppen och avge ett par skall ca 80 m ifrån oss. Någon sekund dessförinnan har den finske domaren sett en fågel, troligen skräm av provgruppen, lämna stället där hunden gav skallen. Hunden rusar iväg i fågelns flyktriktning. 12.38-12.40 Hunden, som varit borta sedan 12.33 börjar skälla ca 400m till höger om prg. Då vi kommit halvvägs tystnar skallet och ungefär en minut därefter kommer hunden till oss från skallets riktning. 13.14 - 13.17 ett tätt och bra skall börjar höras cirka 200 meter framför provgruppen. Vi smyger fram och får syn på en tjädertupp, sittande öppet i en kal björk ca 70meter från provgruppen Utmärkt skotttillfälle. Vi ser ej hunden men av skallet att döma är han under björken. Tjädern har troligen sett oss och flyger iväg, åtföljd av hunden, som återkommer till skallträdet om en minut. Av spåren att döma hade hunden kört upp tjädern från backen. 13,57. två skall 50 meter framför provgruppen. Gäller troligen hjärpe, vars färskas spår syns i snön nedanför skallträdet. 14,10. hunden som återkommer från sök fastkopplas.

Gustav Rova, prisdomare. hunden tilldelades 61 poäng och 2 ekl.

Tornedalens Ukko 1449/63 äg Rune Samuelsson, Gällivare.

7,00. Hunden löskopplas. 7,42. Tjäderhönan träar för hunden och sätter sig väl synlig för provgruppen. Skallet som strax därpå börjar är tätt och bra, men enligt mitt tycke inte alldeles exakt markering. Hunden dessutom en aning orolig i sitt uppförande. 7.55 hönan skräms iväg och sätter sig i ett annat träd ca 50 m. från det första. Hunden förföljar hönan och börjar skälla. Även dennagång är skallet väl hörbart och i övrigt utan anmärkning, markeringen dessutom exakt. 7.57 Hönan lättar från trädet och skallet tystnar. I samma stund lättar ytterligare en tjäderhöna från ett närstående träd och hunden upptar förföljandet efter de bägge hönorna, men återkommer efter en knapp minut till skallplatsen. Hunden skäller en stund i det träd där fågeln suttit, men återgår senare till att söka fågel igen. 8.06 en tjäderhöna skräms upp ca 75 m till höger om prg samtidigt som hunden avger några trevande skall ca 150 m till vänster om gruppen. 8.11 hörs åter några trevande skall från hunden, som dock tystnar efter omkring $\frac{1}{2}$ min. 8.16 hunden avger några skall, men tystnar strax därpå. 8.45 hunden ger återigen några skall, som snart tystnar. 9.01 hörs hunden skälla glest och trevande, vissa gånger fastare, strax därpå åter trevande. Hunden flyttar ca 30 m och börjar åter skälla, skallet är nu mycket trevande. 9.04 hunden lämnar skallplatsen och vi går fram, men kan inte konstatera någon fågel. Däremot syns spår efter en spelande tjädertupp i snön. 9.06 tjäderhöna

skrämmas upp av hunden ca 100 m till höger om provgruppen. Hunden ger några skall vid uppfloget och förföljer hönan, men återkommer snart till uppflogsplatsen. 9.14 - 9.17 på ca 500 - 600 m avstånd framför provgruppen hörs ståndsfall, som vi smyger fram mot. När vi kommit omkring 100 m ifrån skallet ser jag en tjädertupp lättast samtidigt som ståndsfall tystnar. Språngspår i snön visar att hunden förföljt tuppen rätt långt, men utan resultat till förnyat skall. Vid återkomsten till uppflogsplatsen stöter hunden upp några järpar och ger även skall på dessa, men de sitter dock inte för hunden utan ger sig iväg efter en kort stund. 9.25 hunden skäller någon min och vi smyger fram, samtidigt som några vingslag hörs i hundens riktning. Vad det var för slags fågel kunde jag inte konstatera, men den finske domaren såg att det var en tjäderhöna. Hunden flyttar en kort sträcka och skäller återigen, dock ganska trevande. Skallet tystnar tämligen snart. 9.35 - 9.41 hörs hundskall omkr 200 m framför provgruppen. Vi smyger fram, men någon fågel kan inte upptäckas i det träd där hunden skäller. Skallet tystnar också och hunden lämnar skallplatsen. Vid undersökning kunde tjäderspillning upptäckas under det träd där hunden skällt. 10.10 hunden uppkopplas.

Helhetsintryck: Hunden har under provets gång visat ett gott helhetsintryck, som dock stördes av viss överkänslighet. Trots de dåliga väderleksförhållandena med bl a skaresnö på marken har han visat en mycket god jaktlust, som inte alls avtog utan snarare tilltog även i slutet av provomgången. Hunden kan säkerligen vid gynnsammare väderleksbetingelser bättre komma till sin rätt än nu då fåglarna dessutom p g a skrapföret var mycket skygga.

Rune Hultin, prisdomare. Hunden tilldelades 58 poäng 3:e ekl.

DOMARBERÄTTELSE FRÅN SVENSKA BRUKSPROV 1968.

Alla hundar i elitklass, som presterat 70 poäng eller mera.

Nord o Fsk U Ch o Sv B Ch Skallkungen -68 Metsämiehen Anu 20014/65
äg Ruth o Rune Samuelsson, Gällivare.

6.20 hunden släppes. 6.42 - 6.47 glest skall från hunden. Springer runt och söker allt under den avger enstaka skall. Till slut stannar hunden under ett träd och avger enstaka skall mot detta. Vi konstaterar, att hunden skällt mot ett natträde efter fågel (riktigt med spillning under trädet). 7.03 enstaka skall från hunden. 7.04 hunden förbi provgruppen. 7.25 enstaka skall från hunden. En tjäderhöna kommer flygande från den riktning som hunden avgivit skall. Hönan flyger förbi prg och flyger så högt att den med all säkerhet flög långt. 7.38 - 7.41 hunden ger några skall. En tjädertupp kommer flygande från den riktning varifrån hundskallet hördes. Tuppen träar ca 40 m från prg. Hunden springer direkt fram till detta träd och börjar skälla. Tuppen har upptäckt prg som står öppet och lättar efter det hunden avgivit några skall. 7.54 - 7.56 hunden börjar att skälla och vi hör en tjäderhöna som låter. Skallet är tätt och då prg befinner sig ca 50 m från trädet mot vilket hunden skäller flyger hönan. 8.28.- 8.40 hunden börjar skälla ca 3 - 400 m från prg. Ett lugnt och jämnt skall med korta uppehåll då och då. Hunden markerar mot ett träd och kl 8.40 skrämmas en tjädertupp från trädet. Tuppen flyger långt. Hunden förföljer energiskt och är borta ca 3 min. 8.47 - 8.52 hunden börjar att skälla ca 100 m framför prg. Då vi är på väg till skallplatsen, stöter prg en gammal tjädertupp. Hunden springer fram och och nosar i dess spår, men återvänder mot trädet som hon skällt mot. Kl 8.52 skjuter ägaren mot tuppen. 8.55 enstaka skall från hunden.

Metsämiehen Anu forts...

8.58 - 9.00 hunden avger först enstaka skall. Vi hör och ser en tjädertupp som flyger ifrån den riktning där hunden skällt, med hunden ivrigt följande tuppen. Tuppen träar och hunden börjar att skälla mot det träd där tuppen satt sig. Kl 9.00 lättar tuppen och hunden förföljer den ivrigt.
9.02 - 9.10 (förnyat skall) hunden börjar att skälla i den riktning som tuppen flög. Till en början något trevande skall, men går snabbt över i ett tätt och vackert skall. Kl 9.10 är ägaren och undertecknad vid skallplatsen. Tjädertuppen skrämmas. Hunden har en mycket god markering. Hunden följer ivrigt efter tuppen. 9.11 - 9.14 (förnyat skall) hunden börjar att skälla ca 250 - 300 m från prg. Ett vackert och tätt skall följer. Kl 9.14 skjutes tuppen av ägaren till hunden och hunden får sin välbehövliga belöning. 9.20 avslutas provet.

Helhetsintryck: Hunden har idag visat vilken synnerligen god jakthund hon är. Enbart hennes förnyade skall visar att hon är värdig att till sina tidigare meriter även kallas bruksprovschampion. Alla hennes arbeten med de olika fåglarna har givit mig det intrycket, att hennes arbete är av mycket hög klass. Hennes sök är även mycket systematiskt och resultatgivande. Hon kommer med all säkerhet i framtiden att ligga högt uppe i toppen på bruksprovresultatlistorna.

Rune Johansson, prisdomare och överdomare. Hunden tilldelades 84 poäng och 1:a i ekl + B Ch.

Sappo 16189/65 äg Oskar Risberg, Gällivare. Förare L-G Risberg, Gällivare.

6.40 hunden släppes. 6.43 - 6.49 hunden börjar med några trevande skall, som sedan övergår till ett fast säkert ståndskall. Provggruppen (prg), bestående av domare och hundförare, går fram och kan konstatera att hunden skäller på en tjäderhöna. Hönan sitter i en gles tall ca 7-8 m ovan marken. Hunden står stilla ett par m från trädet och tittar upp mot hönan, han rör endast svansen. Skallet är lugnt och säkert ej aggressivt. Domaren skrämmar hönan, som flyr i sydlig riktning, men hur långt går ej att höra. Hunden följer efter i rask takt och ger enstaka skall. 6.53 hundföraren skrämmar tjäderhöna ur träd. Hunden befann sig i närheten av den trädgrupp varifrån hönan flyger, han söker ivrigt. Hönan kan vara densamma som skrämdes från från ståndskallet. 7.00 - 7.01 ett intensivt skall ca 200 m norr prg. Skallet troligen efter flyende fågel. Inget konstaterat. 7.11 prg skrämmar tjäderhöna ur tall. Hunden befinner sig på annat håll och har ingen möjlighet att nå kontakt med den flyende fågeln. 7.39 hunden avger några trevande skall. 7.51 - 7.56 ett trevande skall i en grupp tallar. Prg går fram men kan konstatera att det inte finns någon fågel där. Hunden lämnar genast skallet när prg närmar sig. Någon ekorre kan ej heller konstateras. 8.03 Hunden stöter upp en tjäderhöna. Prg befinner sig i närheten och ser hönan omedelbart efter uppfloget. Hunden följer efter i rask takt. 8.08 - 8.12 fast säkert skall ca 150 m från uppflogsplatsen. En tjäderhöna kacklar i den riktning varifrån skallet hörs. Domaren går ensam mot skallet. På ca 60 m håll får han syn på hunden som står på en tuva och skäller, den tittar samtidigt upp mot en gles tall. Markeringen är perfekt, hönan sitter på en kal kvist ca 5 m ovan marken. Hönan fälls. När skottet smäller så lyfter en ung tjädertupp från ett närbeläget träd. Hunden lämnar genast den skjutna fågeln, och upptar förföljandet efter den flyende fågeln. 8.13 - 8.18 fast säkert skall ca 100 m från den föregående skottplatsen. Domaren går fram och konstaterar att hunden skäller på en ung tjädertupp. Hunden står på en tuva och tittar upp mot det träd där tuppen sitter. Skallet är lugnt

Sappo forts..

och avges i ungefär samma tonläge hela tiden. Tjädertuppen fälls av domaren. Hunden stannar kvar vid tuppen men visar ingen aggrissivitet när domaren går fram för att ta den nedlagda fågeln. Hunden stannar kvar ca 1 min vid skottplatsen innan den återupptar ett nytt sök. 8.28 - 8.30 ett något trevande skall börjar 200 m öster om prg. Prg går fram men kan inte konstatera någon fågel vid skallplatsen. 8.31 - 8.37 nytt säkert skall ca 70 m från föregående skallplats. Domaren går fram och kan från mycket nära håll se hur hunden arbetar vid skallplatsen. Här liksom vid de föregående skallen uppträder hunden mycket lugnt och behärskat. Den står absolut stilla och tittar upp mot det träd där det sitter en tjäderhöna. Skallet är lugnt och metodiskt. Markeringen perfekt. Efter att ha kunnat iaktta hunden och fågeln ca 2 min så skräms hönan. Hunden följer efter i rask takt och avger enstaka skall. 8.52 5-6 skall 200 - 250 m söder om prg. 9.25 prg skrämmar en tjädertupp. Efter ca 1 min kommer hunden till uppflogsplatsen där den avger enstaka skall. Hunden kom till uppflogsplatsen i medvind. 9.31 - 9.33 fast säkert skall ca 100 m från prg. Efter att domaren avancerat ca 30 m så hörs ett brak och hunden tystnar. Ca 50 m från skallplatsen avger hunden några skall. 9.40 uppkopplas hunden av föraren.

Helhetsintryck: Som helhetsintryck om Sappos arbetsinsats denna dag kan sägas att han hade ett lagomt vitt sök, den arbetade med lagom god fart till en början, men mot slutet av provtiden märktes att hundens kondition började tryta något. Uppförandet vid skallplatsen finns ingenting att anmärka mot. Hunden står alldeles stilla när den avger skall mot fågel, den uppsöker helst en upphöjning att stå på under skallgivningen. Skallet avges lugnt utan aggressiva utfall mot fågeln. Som det framgått av berättelsen över provets öfrilopp så har hunden vid några tillfällen avgett skall där den helst skulle ha varit tyst och den har därför straffats med felpoäng för överkänslighet.

Kjell Holmbom, prisdomare. Hunden tilldelades 80 poäng och 1:a i ekl.

Sv U Ch Teru 4006/64 äg Brage Sundqvist, Boden.

13.43 hunden löskopplas. 14.32 ståndskall på tjäderhöna, hundens uppförande och markering ypperlig/ ej något att referera om /. 14.51 ca 100 m framför oss 3 - 4 korta skall. 15.43 - 15.53 irrande skall, troligtvis vittringsskall, i samband med skallet tjäderhöna i träd. Flyger iväg strax intill skallplatsen. 16.04 - 16.07 korta enstaka skall ca 200 m från oss, osäkert trevande, övergår tidvis till sammanhängande. Hunden återvänder till föraren och upptar nytt sök. 16.09 upptag av kacklande höna, får ståndskall och även här får prg bevittna det mest utsökta av egenskaper som "Teru" besitter i egenskap av trädskällare.

Ivan Larsson, prisdomare. Hunden tilldelades 72 poäng och 2:a i ekl.

Nord o Fsk U Ch Aljo Pörri äg Uno Lindstedt, Vittangi.

7.07 hunden släppes. 7.47 - 7.48 hunden börjar avgiva ett tätt skall ca 100 m framför prg. Vi hör hur en fågel träar. Kl 7.48 hör vi hur fågeln lättar från träd och ser strax efter hur en tjädertupp flyger från den riktning som hunden skallat. Tuppen flyger i höjd med trädtopparna och flyger säkerligen långt. 7.48 en tjäderhöna kommer flygande förbi prg

Aljo Pörri forts..

Tjäderhönan flyger ganska högt och flyger säkerligen så långt att hunden inte har möjlighet att få kontakt med den. 9.08 prg stöter en tjäderhöna. Hunden har varit utom synhåll i en tid av 10 min från prg. 9.12 prg stöter en tjäderhöna. Vi har ca 2 min tidigare sett hur hunden förflyttat sig över ett stenskravel och är ute på sök på en annan ås ca 50 - 75 m från prg. 9.28 hunden stöter en tjäderhöna framför prg och ivrigt följer efter hönan i den riktning som denna flög. 9.29 - 9.34 hunden börjar skälla i den riktning dit hönan flög. Hunden avger ett mycket tätt och hörbart skall. Skallet är så tätt att det liknar smattret från en kulspruta. Jag smyger mot skallet och ser hönan i ett träd ca 15 m från mig. Hunden står stilla under skallets avgivande. Markeringen är god, 9.34 skrämmer jag hönan och hunden förföljer den i drygt 3 min varefter den återvänder till prg. 9.40 - 9.42 hunden börjar att skälla ett mycket tätt skall mot en tall. Då prg befinner sig ca 50 m från skallplatsen lättar en höna från trädet. Hunden ivrigt efter. Markeringen har varit god. 9.45 - 9.47 hunden börjar ett tätt skall mot en grupp tallar ca 50 m från provgruppen. Hunden står stilla under skallgivningen och skallet är mycket tätt. Kl 9.47 lättar en tjäderhöna och hunden förföljer ivrigt efter hönan. Vid de båda sista skallen blåser det en kraftig vind, vilket kan bidra till att fåglarna lättade på långa håll. Helhetsintryck: Hunden har ett gott sök vilket är tillräckligt långt såväl framåt som i sidled. Hon har ett gott förföljande på 3 - 4 min. Vad som är mest framträdande hos henne, är hennes uppträdande på skallplatsen, skallets täthet och dess hörbarhet. Markeringen har varit god hos hunden vid provet.

Rune Johansson, prisdomare. Hunden tilldelades 71 poäng och 2:a ekl.

Nord o Fsk U Ch o Sv B Ch Skallkungen -67 Tornedalens Ukko 14449/63
äg Rune Samuelsson, Gällivare.

8.55 hunden löskopplas, provet börjar. 9.28 - 9.33 hunden tar ett fast säkert skall ca 200 m framför provgruppen. Domaren smyger fram och kan konstatera att hunden skäller på en tjäderhöna som sitter i en gles tall. Markeringen är perfekt, skallet lungt och metodiskt. Hundföraren går slutligen fram och skrämmer tjäderhönan. Hunden följer den flyende fågeln raskt. Efter ca 2 min är hunden tillbaka vid skallplatsen, således inget förnyat skall. Strax intill skallplatsen stöter hunden uppen fågel som domaren inte hinner se, men hundföraren ser den dock och kan uppge att det var en tjäderhöna. 9.38 provgruppen skrämmer tjäderhönan som sitter i en gran, hunden befinner sig på sök i annan riktning. 9.57 enstaka skall framför provgruppen, sedan förflyttas skallet till bakom gruppen, där hunden också avger några enstaka skall. Ingen fågelförekomst kan konstatera 10.18-10.19 enstaka skall, ingen fågel konstaterad. 10.36 enstaka skall ca 30 sek. inte heller här kan fågel konstateras. 10.44-10.48 hunden ses söka ivrigt vid en grupp med granar. Den stöter upp en tjäderhöna ur en gran, som flyger upp och sätter sig i en torrfura. Hunden börjar genast skallgivningen. Markeringen är givetvis riktig eftersom hönan sitter helt synlig för hunden. Provgruppen har hela tiden befunnit sig så nära att den i minsta detalj har kunnat se hundens arbete med fågeln. Hunden kan inte här heller få något förnyat skall. 11.36-11.38 först några skall framför provgruppen, sedan förflyttas skallet snabbt till bakom gruppen, där skallgivningen fortsätter. När domaren går mot skallplatsen så kommer hunden emot honom. Det kan inte konstateras om hunden haft kontakt med någon fågel. Vinden har vid den här tiden tilltagit, och kan uppskattas till 10 m/sek. vilket helt omöjliggör att höra om någon fågel flyger upp.

Ukko forts..

11.51 - 11.53 hunden ses söka ivrigt. Provggruppen står stilla och inväntar hundens arbetsresultat. Sedan gör gruppen en kort förflyttning mot en kulle. Från kullen ser provgruppen hur det ur en granlyfter en tjäderhöna. Hunden störtar fram mot granen och skrämmar upp en höna som sitter kvar. Hönan flyger upp i en tall ca 30 m. från uppflogsplatsen. Hunden hinner fram och börjar en skallgivning, som varar ca 15 sek. innan hönan flyger vidare. Hunden följer efter men kan inte få något förnyat skall. 11.55 provtiden slut, hunden uppkopplas av hundföraren.

Helhetsintryck: Som helhetsintryck om Ukkos arbetsinsats denna dag kan sägas, att den hade ett lagomt sök, den arbetade ungefär med samma frenesi hela provtiden utan att tappa orken. Uppförandet vidskallplatserna var föredömligt. Den står absolut stilla under skallgivning och tittar upp mot fågeln. Skallet avges lungt med korta uppehåll på endast 2-3 sek. Man kan vidare säga att provet blev extra svårt på grund av den kraftiga nordvästliga vinden, som tilltog i styrka under provets gång. Som domareelev under provet gick Börje Mejer Lycksele.

Kjell Holmbom, pisdomare. Hunden tilldelades 70 poäng och 2:a ekl.

Öppen klass, hundar över 60 poäng.

Snipp(Norrbottenspets) äg Åke Andersson, Hakkasbyn.

13.00 hunden släppes. 13.17 ett par skall på löpa. 13.44 tjädertupp stötes ur träd, hunden hade vittring av fågeln men hann ej lokalisera den. Hunden förföljer snabbt i 4 min. 14.15 tjädertuppen stötes av provgruppen, fågeln satt undan vind, hunden förföljer en min. 15.26-15.30 Skall på tjäderhöna. Finnande i träd. Markeringen något osäker. Hunden förföljer i 4 min. 15.53 hunden tar upp tjäderhöna, som ej träar. Hunden avger dock skall på en tom trädgrupp till 16.07. 16.07 provet avslutas och hunden kallas in och låter sig kopplas.

Helhetsintryck: Hunden har ett mycket orutinerat men lovande sök. Bra skall och bra uppträdande. Den något osäkra markeringen tolereras då hunden fann fågeln i träd. Hunden har trots sin orutin ett mycket gott förföljande, som tyvärr ej ledde till förnyat skall. Den mest lovande norrbottenspets jag hittills sett.

Staffan Forsslund, prisdomare. Hunden tilldelades 64 poäng och 2:a pris ökl.

Raita 3130/67 äg. Kjell Östlund, Kiruna.

13.30 provet startar i nordvästlig riktning. 13.38 enstaka skall ca 75 m framför provgruppen. 13.45-13.47 ivrigt sök framför och till höger om provgruppen. 13.51 enstaka skall 75-100 m till höger om provgruppen. 13.53 hunden återkom. 13.55-14.12 ivrigt sök, hunden synlig 2 gånger under tiden, söket pågick framför och till höger och vänster om provgruppen. 14.12 enstaka skall framför provgruppen. 14.15 hunden återkommer från höger fortsätter framåt. 14.19 Provggruppen stötte upp en tjäderhöna, ca 30 m väster om gruppen. 14.36 tjädertupp flyger över provgruppen på ca 200 m avstånd. 14.38 skall på ca 300 m avstånd i riktning därifrån tjädertuppen kom. 14.59 Ståndskall på tjädertupp, som tidigare sågs flyga över och bedömdes gå ner. Inget uppflog kunde höras, varför tuppen tydligen hade trätat direkt och hunden hittat den i träd. 15.05 Tuppen sköts ned, med hänsyn till att endast ett fåtal fåglar hade skjutits åt hunden, och att det är fråga om en unghund som inte har varit mycket ute i markerna där det finns fågel.

Raita forts...

15.25 enstaka skall ca 100 m framför provgruppen..15.30 hunden återkommer bakifrån och fortsätter framåt.15.33 tjädertupp flög upp ca 50 m framför provgruppen, samtidigt somhunden kom bakifrån ivrigt letande. 15.46 ett skall ca 100 m framför provgrupppen. 15.49 hunden återkom från höger och fortsätter framåt.15.55 provgruppen skrämde samma tjädertupp som 15.33 15.57 hunden återkom bakifrån.16.05 hjärpe: flög upp framför provgruppen, och hunden höll på med ett ivrigt letande i detta terängavsnitt. 16.14 hunden skrämde upp en tjäderhöna ca 70 m till vänster om provgruppen. Förföljandet skedde i mycket snabb takt. 16.16 hunden återkom, och fortsatte söket i snabb takt. Ingen avmattningkunde märkas trots ett intensivt sök hela tiden. 16.30 hunden uppkopplades på tillsägelse Hon lät sig kopplas utannågot besvär för föraren, och kom in efter en kort vissling.

Helhetsintryck: Söket snabbt och lagomt långt. Från början något kort ca 2 min. men efter ca 20 min blev söken 5-6 min långa. En ivrig och uthållig hund, som visade stor jaktlust. En viss benägenhet att avge enstaka skall, vittringsskall, men med hänsyntill hundens ålder och temperament, är det inget direkt fel. En hund som ägaren säkert får mycken glädje av i framtiden.

Gunnar Andersson , prisdomare. hunden tilldelades 62 poäng och 2:a prisökl

LANDSKAMPEN 1968

Följande personer och firmor har genom insamlingar eller donationer bidragit till att landskampen blev en riktig fullträff i fråga om arrangemang och trivsel.

Anna-Lisa och Fredrik Olofsson, Storuman.

Uno Lindstedt, Vittangi.

Brage Sundqvist, Boden.

Alf Sahlin, Näliden.

Gustav Rova, Lakaträsk.

Rune Samuelsson, Gällivare.

Lars Baltzari, Tärendö.

Lars-Gunnar Segerlund, Luleå.

Olle Lind Byggnads AB, Luleå.

Älvsby landskommun" Älvsbyn.

Kerstin o Staffan Forsslund, Storvik.

Norrbottens Skogsvägar AB, Älvsbyn.

Wera o Artur Larsson, Luleå.

Harry Olsson, Luleå.

Fritz Olssons AB, Luleå.

SKOGSVÅRDSSTYRELSEN I NORRBOTTEN.

Styrelsen för SSF framför till dessa ett varmt och hjärtligt tack.

Kom ihåg att anmäla Er hund till RIKSUTSTÄLLNINGEN i Sundsvall den 13 april. Närmare upplysningar på annan plats i detta nummer.

De svenska "VINTERDAGARNA" blir i Dalarna den 9 mars. Speciell inbjudan kommer att sändas ut. Ställ ut Din spets när den är som vackrast - på vintern.

B e s t ä m m e l s e r
f ö r

R U T H O C H R U N E S A M U E L S S O N S V A N D R I N G S P R I S .

" U K K O P R I S E T "

Priset utdelas årligen vid SSF's årsmöte till den hund av rasen finsk spets, som uppnått högsta poäng enligt följande:

<u>Utställningar:</u> BIR eller BIM vid SSF's Riksutställning	3 poäng
" " " i Finland	2 "
" " " i Sverige o övr länder	1 "
<u>Bruksprov:</u> Skallkung eller Nordisk Mästare	5 "
CACIT eller landskampsdeltagande	3 "
Första pris	2 "
Andra pris	1 "

Priset erövrar för alltid av den, som år 1972 uppnått högsta sammanlagda poängsumma.

Den som vill tävla om priset, har att årligen före den 1:a januari till SSF redovisa uppnådda resultat. Tävlingen gäller från och med år 1969.

Den som uppnått högsta poängsumman för året, behåller priset ett år och har att bekosta önskad inskription samt återställa priset till SSF's nästkommande årsmöte.

Gällivare den 15 november 1969

Ruth Samuelsson Rune Samuelsson.

Från Läsekretsen:

Rapport från Jämtland.

Redaktören för vår tidning har uppmanat oss medlemmar att berätta vad som timat med oss och våra hundar, men tyvärr är det svårt att vara reporter, jag skall dock försöka tala om vad som hänt här i Jämtland.

Våra valpar går åt som smör i solsken, den avel vi har är nog för liten för att mätta marknaden, men jag tror nog att det är bättre att hålla på

kvaliten, än att försöka "slå mynt" på en starkt växande och mycket populär hundras. Medlemmar avla inte efter dåliga tikar, om vi ser på jämthunden av idag, så kan vi se resultatet av hur en populär ras kan försämras då det avlas utan urskiljning. Hoppas att det går för styrelsen att få fram ett förslag där det fordras en viss premie från utställning innan tikens valpar får registreras.

Fågeljakten har varit på gott och ont. Kycklingarna blev nog utan vatten efter kläckningen och har nog till större delen torkat bort. Jag har själv inte fått se en enda ungfågel i höst. Jakten i övrigt får man väl säga är under det normala, den svåra torkan har gjort att det har varit svårt för hundarna att hitta de fåtal gråfågel som funnits, under senare delen av jakten har det kommit en del "flyttfågel" som stannat så vi ser ändå lite ljus på framtiden.

Jaktprovet som vi skulle ha haft den 21 - 22 sept måste jag tyvärr uppskjuta då jag inte kunde hitta fågel på provmarken. Dreverklubben lånade därför vår provmark för sin länskamp, en del provgrupper hade fått se mycket fågel, det var just den tiden flyttfågeln började komma. Jag bestämde då med vår överdomare Artur Larsson, Luleå, att vi skulle avhålla proven den 9 - 10 nov men efter kontakt med SKK så fick vi inte hålla dessa då medlemmarna inte fått meddelande om det i förväg, och då hade vi bara 4 dagar kvar till anmälningstiden utgick, så var Larsson och jag överens om att inställa provet. Ni får gärna kritisera oss, men gör det så sakligt som möjligt. Jag skall nästa år göra ansökan om att få förlägga flera prov hit till Jamtland så att man då kan ha lite att välja på om det skulle visa sig att vi har smått om fågel. Jag vill inte vara arrangör av prov som skall bli rena fiaskot. Det är inte nödvändigt om man är så lyckligt lottada att man har så goda provmarker som Domänstyrelsen ställer till mitt förfogande, dessutom tillåter inte klubbens ekonomi sådana utsvävningar.

Ni är hjärtligt välkomna hit till nästa års prov, jag ansvarar att det skall finnas fågel den dag proven äger rum, hoppas bara att vädergudarna är oss nådiga.

Landskampen har avhållits, vi vann stort - grattis - det finns sisu även i de svenska "finnarna". Vad jag är missnöjd med, är att de firmor som saluför hundmat o. dyl. är så snåla att ge priser. Av de 15-tal firmor som jag kontaktade så var det endast Konsum-Domus, Molanders i Näliden och Järpens järnhandel som var givmilda. Jag får på klubbens vägnar varmt tacka dessa firmor för bidragen, och samtidigt uppmana medlemmarna att ha dessa namn i minnet då de skall köpa sina hundartiklar. Hjälp är självhjälp. Mina små "röda" skall ha sitt kvällsspass och jag slutar med klubbhälsning från
Alf Sahlin.

Ad finsk spets ch. m.m.

Som klubbens vestligste medlem og vel også eneste norske, tillater jeg meg å komme med en liten tilleggsopplysning til Deres oversikt over klubbens svenske champions. Nemlig den at min egen Fenno Yrke, idagligt tale Tinto kallt, 12290/61 forlengst har oppnådd norsk utstillingschampionat. Selv om den forannevnte oversikt uttrykkelig tok for seg de svenskeiede. Rasen Finsk Spets er foreløpig relativ sjelden her i landet, og inntil vi blir mange nok til å danne egen spesialklubb, vil det for oss norske Finsk Spets eiere, tross 1905 være naturlig å skule til og støtte oss på dere i Sverige. Jeg kommer nu til å agitere for større oppslutning fra norsk hold. Foruten ovennevnte skal opplyses at jeg er gått inn for oppdrett av rasen, men at en bilulykke forårsaket at jeg nylig mistet den i fjor fra finland importerte Ekar Tella F.H. reg 3010/64 etter bare ett hvalpekull.
Med hilsen Hakon Kierulf.

Svar till Ad. JfihsK spets.ch m.m.

Sänd mig hundens födelsedatum och föräldrar med reg. nummer, så skall den komma med i nästa nummer

Red.

TILL AVELTJÄNST:

Finska spetshunden JOCKE Reg SKK 12178/66 född 9/11 64, står tillgänglig för lämpliga tikar.

Jocke kommer från en mycket bra blodslinje. Far U o B Ch Jannu 3451/59 M
Moder: Raikon Pike 668/59 M.

Jocke har deltagit på 4 bruksprov och landskampen 1968 och har uppnått detta fina resultat: 1:a pris öppen klass

2:a " elitklass

2:a " ,"

Samt tredje hund i NORDISKA MÄSTERSKAPET.

Jocke är en mycket trevlig hund både privat och i skogen.

Tikar kan mottagas och garanteras bästa vård. Parningsavgift: 300:- eller en valp.

Sven-Olov Larsson, Box 7702, 961 00 Boden 1. Tel: 0921/64088

REDAKTIONEN behöver UTSTÄLLNINGSRAPPORTÖRER vid SÄK's utställningar.

Det gäller endast utställningsresultaten. HJÄLP oss. Vänd Er till

Fru Eva Lövgren, Pl 212, 880 31 Resele.

Om Ni ställer ut Er hund UTOMLANDS meddela resultatet till:

Eva Lövgren, Pl 212, 380 31 Resele.

Om Er hund blir CHAMPION meddela detta till ovan plus hundens födelsedatum, föräldrar och uppfödare.

Det fordras utställningsmeriter - 2 öppen klass - för att få starta på bruksproven. Klara av denna sak tidigt. Er hund blir Kanske en god jakthund fortare än Ni anar.

VÄRLDSMÄSTERSKAPET FÖR FINSK SPETS - VINTERDAGARNA I FINLAND äger rum varje år i mars. Upplýsningar genom Rune Samuelsson, Kvarngatan 14, 972 00 Gällivare. Tel: 0970/10106.

TILL AVELSTJÄNST:

Nord o Finsk U Ch, B Ch Skallkungen -67 Tornedalens UKKO 14449/63

Sveriges enda hanhund inom rasen med titeln U o B Ch och "Skallkung, och en av rasens mest meriterade hundar, och är inom sin blodslinje den i särklass klarast lysande stjärnan. Ukko står till avelstjänst för lämpliga tikar hos ägaren. UKKO lämnar mycket god avkomma som exv Karo, den hittills enda i Sverige uppfödda finska spets som vunnit CACIB i Finland och Lotta, som är Sveriges yngsta U Ch inom rasen. Samtliga hittills utställda hundar efter UKKO har fått 1:a pris. Unghundar efter UKKO, som kommer till 1969 års utställningar är av sensationellt hög klass. Parningsvillkor enligt följande: Parningsavgift 100 kr samt dessutom för varje valp 50 kr. Returfrakten på tiken gratis. Parningsavgiften erlägges vid parningstillfället och valpavgiften mot betäckningsbevis.

VALPAR: Valpar efter UKKO undan mina tikar, bland vilka återfinnes rasens högst meriterade och av finländsk expertis bedömda som några av rasens främsta representanter.

Pris per valp undan bruksprovsmriterade championtikar 600:- kr.

Valpar undan övriga importtikar 400:- - 500:- kronor. Till dessa priser tillkommer frakt. Valparna levereras reg. och avmaskade. Dessutom lämnas fullständigt dressyr- och injagningsprogram plus ett års medlemskap i Specialklubben för skällande fågelhundar.

Konsulent Rune Samuelsson, Kvarngatan 14, 972 00 Gällivare. Tel 0970/10106.

UTSTÄLLNINGRESULTAT - UTSTÄLLNINGRESULTAT - UTSTÄLLNINGRESULTAT.

På grund av utrymmesbrist och då ej samtliga resultat från SÄK's utställningar föreligger red, kommer samtliga resultat i nästa nummer, som planeras bli ett utställningsnummer av klass.

Utställningar 1969:

SKK (se vidare hundsport):

15-16.3 Mölmo int. delad.

29-30.3 Västerås int. delad.

12-13.4 Karlstad delad.

26-27.4vJönköping int. delad,

10-11.5 Gävle(Arendal) delad.

1.6 Öjebyn (obätkad).

15.6 Östersund(obätkad).

29.6 Visby (obätkad).

24.8 Skellefteå int.

6-7.9 Skövde delad.

20-21.9 Norrköping delad.

4-5.10 Hälsingborg int. delad.

25 -26.10 Sundsvall int. delad.

15-16.11 Stockholm int. delad.

6-7.12 Göteborg int. delad.

NKK: Förfrågningar och anmälningsblanketter hos SKK

1-2.3 Oslo int.delad.

29.6 Moss int.

17.8 Gjøvik.

14.9 Stavanger

18-19.10 Elverum int. delad.

29-30.11 Bergen int. delad.

Finska Kennelklubben: Förfrågningar hos SKK. Se även Hundspört.

Ögonen blöder och har träsmak i ändan men trots detta:

G O D J U L ALLIHOPA OCH EN GOD FORTSÄTTNING PÅ DET NYA ÅRET

ÖNSKAR red.